

El muntatge musical 'Sondheim. Déus del teatre, somrieu!' aposta per una posada en escena sòbria per donar tot el protagonisme a la música ■ TGB

El Teatre Gaudí Barcelona, situat a prop de la Sagrada Família, s'inaugura amb il·lusió, Sondheim i molts brindis per una llarga vida

El dia 20 arriba el TGB

Teresa Bruna
BARCELONA

Sondheim. Déus del teatre, somrieu! Amb aquest títol pompós s'inaugurarà dimecres el Teatre Gaudí Barcelona, una nova sala que el seu creador, Ever Blanchet, anomena TGB i nosaltres, des d'ara, també. Els déus del teatre, entre els quals es compta Sondheim, segur que fan honor al títol de l'obra i somriuen perquè aquest TGB arriba amb molta il·lusió i tot el mèrit que significa estrenar un teatre amb els temps que cor-

ren. Blanchet ha assolit el seu somni amb el seu propi risc. I Sondheim, el mestre, l'ha beneït.

L'espectacle, concebut pel brillant compositor, recull 20 temes de diferents musicals com *Golfus de Roma*, *Company*, *Sweeney Todd*, *Into the woods*, i *Merrily we roll along*, entre d'altres. La posada en escena és iniciativa de la cia. Peplvm, amb Òscar Mas (concepte i direcció escènica) i Xavier Ribera-Vall, actor-cantant i amic personal de Sondheim, al capdavant. Ribera-Vall no amaga la seva fasci-

nació per l'autor: "És el gran clàssic contemporani, que hi és ara i sempre hi serà. Tenim la sort de compartir època amb ell, de tenir la seva aprovació, de poder traduir-lo al català... És una celebració de l'obra de Sondheim!", diu, mostrant la carta del mestre —una carta amb sobre i segell, autèntica!— en la qual es disculpa per no poder assistir a l'estrena, però hi manifesta tot el seu suport i desitja molts èxits.

"Ens vam conèixer quan va venir a veure *Sweeney Todd*. A partir d'aquella

trobada vam mantenir una relació epistolar. Ell està al corrent del projecte des del principi i se sent honorat amb aquest recital", explica.

La direcció escènica ha apostat per la sobrietat per destacar l'obra de Sondheim. "Hem volgut fugir d'artificis. Transcorre com un recital amb uns petits treballs coreogràfics que llliquen els temes. Poca cosa més", diu Òscar Mas, que també hi canta i comparteix escenari amb Laura Mejía, Pilar Capellades, Miquel Cobos i Ribera-Vall. El jove compositor

Josep Ferrer (Reus, 1982) s'ha cuidat dels arranjaments i la direcció musical.

La ciutat Sondheim

Ribera-Vall explica el projecte de convidar companys que havien cantat Sondheim per compartir-hi escenari. "Hem pensat en Carme Sansa, Àngels Gonyalons... gent que el coneix i pot venir a fer-nos una cançó i aportar la seva energia, aprofitant que Barcelona s'ha transformat, per casualitat, en la ciutat Sondheim amb dos musicals i *Sweeney Todd* al cinema". ■

L'any Simone de Beauvoir

Iraida Sardà obre la Sala Petita amb la seva versió de 'La dona trencada'

T.B.
BARCELONA

Aquesta veterana actriu que fins ara només "canto a casa mentre cuino" se'ns mostra com una excel·lent cantant de temes de Gilbert Bécaud, Nino Ferrer, Édith Piaf i Bar-

bara a *La dona trencada*, "un espectacle de petit format però de gran text", segons Ever Blanchet, que li ha proposat inaugurar la Sala Petita del TGB, preparada per a 56 espectadors a *la italiana*.

L'Ever diu que aquest és l'any de la sort. "Per a mi sí que ho és —reconeix Iraida Sardà—. Tenia aquest projecte feia temps però no tirava endavant. Quan va venir-lo a veure, em va proposar la

Iraida Sardà ofereix un muntatge basat en un text de Simone de Beauvoir esquitxat de cançó francesa ■ TGB

sala i aconsellar una directora (Anna Sabaté). Vaig demanar una subvenció a l'ICIC i me la van concedir i, per arrodonir-ho, m'he assabentat que és el centenari del naixement de Simone!"

La dona trencada és algú lliberal i independent que pateix l'adulteri del marit. "Primer ho accepta, però hi ha un moment que cau la màscara i apareix tot un món emocional. M'agrada mostrar el que passa per dintre, aquest caminet ple d'emocions i estats anímics", diu Sardà.

L'obra és un monòleg intimista amb les cançons incrustades com a continuïtat del text. S'estrena dijous. ■

Crítica* teatre

Juan Carlos Olivares

Sense cap novetat al Caucas

Al TNC s'estrena *El cercle de guix caucasià* de Brecht i no hi ha novetat al front —o trinxera— del teatre català. Quina altra cosa es podria esperar sinó que Anna Lizaran brodi la seva interpretació de l'àcrata jutge Azdak. És fàcil imaginar Oriol Broggi embadalit mentre la Lizaran desplega art i ofici durant els assajos. Una elegant rendició que el director resol amb un gens dissimulat traspàs de poders, deixant que la gran artista es munti a plaer una funció unipersonal per a gaudi del públic.

Tampoc causa sorpresa certificar l'excel·lent nivell de la producció escènica del país. L'enorme escenari de la Sala Gran es mostra en tota la seva buida esplendor. Comptar amb l'escenògraf Jean-Guy Lecat —col·laborador habitual de Peter Brook durant 25 anys— ha estat un valor afegit que el

Broggi confia en l'impacte visual per dissimular l'apatia dramàtica

TNC ha sabut rendibilitzar. Imatges d'enorme bellesa (entre la natura daurada del *Mahabharata* i el cromatisme de Kurosawa) acompanyen la senzilla paràbola de la pobre Grushe, un personatge en l'habitual línia moralista de Brecht, com les protagonistes de *La bona persona de Sezuan* o *Santa Joana dels Escorxadors*.

Un espectacle de gratificant visió que expressa professionalitat, però que —com bé recordava fa uns dies el savi Gonzalo Pérez de Olaguer— mostra un gran déficit d'autèntica energia teatral, de saba nova i revulsiva. Broggi aixeca un brillant món estètic, continuació del creat a *Primera història d'Esther*, per ensopir-nos l'ànim amb un muntatge que confia en l'impacte visual per dissimular l'apatia dramàtica. Llarga espectacle de generosa companyia que només cuida les estrelles (Anna Lizaran i Marta Marco) i deixa a l'ombra dels secundaris personatges clau com el Cantaire, lliurat a l'anodina personalitat escènica de Víctor Estévez.

* **'El cercle de guix caucasià'**, DE B. BRECHT. TNC, 14/2.